

Dragii mei,

În primul rând vreau să vă mulțumesc pentru onoranta invitație pe care mi-ați făcut-o și la care am răspuns cu mare plăcere, constituind pentru mine o bucurie aparte să mă aflu astăzi aici, în prezența dvs.

Spuneam la început „dragii mei”, căci, nu-i așa, o să îmi permiteți să mă adresez folosind acest apelativ, ce exprimă, cred, cel mai corect sentimentele pe care le simt în acest moment, stând în fața dumneavoastră: sentimente de emoție și de drag, văzându-vă atât de tineri, atât de plini de visuri, atât de frumoși...

Invitația pe care mi-ați făcut-o de a vă vorbi despre cariera pe care ne-am ales-o, dumneavoastră mai de curând, eu cu 30 de ani în urmă, m-a onorat într-un mod aparte, iar faptul că dincolo de pregătirea teoretică pe care am parcurs-o împreună - eu în calitate de formator, iar dumneavoastră de auditori - ați dorit să vorbim deschis despre cariera de magistrat, mi-a reamintit de nerăbdarea cu care, cu mulți ani în urmă, așteptam să descopăr tainele profesiei în care eram și eu, cândva, la început de drum.

De aceea, vreau ca azi să purtăm o discuție cât se poate de deschisă, ca de la un coleg mai experimentat, la unii mai tineri, despre ceea ce presupune această minunată profesie.

Ce pot să vă spun de la bun început, este faptul că nicio pregătire teoretică, nici un institut din lume, nicio școală de drept oricât de pretențioasă ar fi ea, nicio discuție (prin urmare nici cea de azi ☺) nu vă poate pregăti pentru tot ceea ce vă stă în față în profesia de magistrat.

Că este o profesie grea, vi s-a mai spus. Și-am s-o v-o repet și eu: este o profesie nu doar grea, ci foarte grea, și nu doar atât: ea va deveni din ce în ce mai grea pe măsură ce va trece timpul și veți înainta în gradele profesionale.

De aceea, după ani și ani, în care am parcurs toate treptele ierarhiei profesionale, în care m-am aflat, pe rând, în ambele ipostaze ale calității de magistrat: atât în cea de procuror, cât și în cea de judecător, pot să vă spun că singura motivație care rămâne, în final, să justifice eforturile inumane cerute uneori de această profesie, este credința nestrămutată în Dreptate.

Poate părea că folosesc cuvinte mari. Nicidecum. Vreau să vă spun cu toată sinceritatea că dacă ceea ce vă motivează în prezent în alegerea acestei cariere nu este exclusiv o credință puternică și nestrămutată în Dreptate, veți sfârși invariabil prin a fi dezamăgiți. Căci niciodată remunerația primită, oricât de mare ar fi ea, ori statutul social, ori stabilitatea profesională, nu vor putea, în final, compensa nopțile de nesomn, zbuciumul din timpul zilei, frământările interioare, ori sănătatea pierdută. Toate astea își vor

putea găsi justificare în forul vostru interior atunci, și numai atunci, când ele vor fi fost prețul plătit pentru ca Dreptatea să triumfe.

Dragii mei,

Odată depus jurământul de magistrat, viața voastră nu va mai fi niciodată la fel. Din acel moment veți fi investiți cu nobila și greaua misiune de a vă sluji țara și semenii prin Adevăr și Dreptate.

În fața dumneavoastră vor sta dintr-o dată cazuri, probleme de drept, și de viață, de a căror corectă rezolvare veți fi în acel moment direct responsabili. Va conta enorm bagajul de cunoștințe teoretice pe care, o știu prea bine, îl dețineți cu toții. Dar veți vedea că acesta nu va fi suficient: veți constata, că atunci când ești obligat să iei decizii, aprofundezi mult mai bine înțelesul noțiunilor decât atunci când abordezi aceleași noțiuni pur teoretic sau ipotetic. Mai mult, veți vedea că noțiunile și conceptele juridice capătă valențe mult mai complexe și uneori surprinzătoare atunci când sunt aplicate în practică.

Iată de ce, **un magistrat trebuie să fie înțelept**, prin înțelepciune înțelegând tocmai această capacitate a magistratului de a reuși să aplice cât mai corect noțiunile teoretice realităților juridice cu care este investit spre soluționare potrivit competenței legale.

Apoi, un magistrat trebuie să fie un om puternic.

Este, însă, esențial să înțelegeți că puterea nu stă în forța și autoritatea cu care veți fi investiți odată ce veți îmbrăca roba de magistrat. Ea stă în puterea voastră de fi voi înșivă indiferent de situație, de a avea mereu acea pace interioară izvorâtă din faptul că, asumându-ți orice consecință, ai ales să fii de partea Adevărului și nu ai închis ochii în fața nedreptății.

Puterea ca magistrat stă în capacitatea de a spune **NU** oricărei presiuni, oricărei încercări de influențare, oricărei încercări de corupere. Este forța de a-ți asuma soluția în care crezi în forul tău interior, și la care ai ajuns exclusiv prin analiza faptelor prezentate în dosar prin raportare la dispozițiile legale incidente, aceasta în ciuda oricărei presiuni, fie ea uneori chiar colectivă, exercitată prin intermediul opiniei publice (mai ales într-o societate în care valoarea justiției este încă redusă la un utilitarism puternic personalizat, confundat cu succesul individual într-un proces sau cu ceea ce a fost apreciat anterior în media a fi corect).

Un magistrat este un om modest.

Un magistrat adevărat are conștientizarea imensității importanței misiunii asumate: înfăptuirea Dreptății. Or, o astfel de conștientizare obligă la o atitudine de smerenie.

Un magistrat adevărat nu uită niciodată că aflându-se în slujba Justiției, se află de fapt în slujba cetățeanului: acel om obișnuit aflat în fața sa în sala de judecată, un om cu nevoi complexe, dintre care cu siguranță, cea mai mare este nevoia de dreptate.

Un magistrat este un om demn.

Pilonii pe care se construiește și se manifestă demnitatea în cadrul Justiției sunt integritatea și imparțialitatea.

Doar un magistrat integru și imparțial va reuși să convingă justițiabilii că actul de justiție este unul corect.

Este esențial să rețineți că demnitatea magistratului este temelia acestui element extraordinar de important pentru orice societate: respectul față de lege.

Pentru a asigura respectul față de lege al semenilor săi, magistratul este cel dintâi dator să manifeste, prin toată viața și activitatea sa, respectul cel mai profund față de aceasta.

Vă rog să nu uitați faptul că încrederea cetățeanului în lege și în justiție depinde în primul rând de capacitatea fiecăruia dintre cei care îmbracă roba de magistrat de a-și îndeplini activitatea, și de a-și trăi viața, **cu demnitate**.

Într-un articol publicat în „Gazetta judiciară”, anul 1, nr. 6, luni 5 septembrie, 1861, mai exact în articolul *Despre datoriile și demnitatea magistratului*, se putea citi faptul că:

Ceea ce formează majestatea justiției în orice țară civilizată din lume este prestigiul de care trebuie să se înconjoare magistratul prin știința sa, prin blândețea sa, prin atitudinea sa în ședința publică sau în camera de consiliu.

Aceste cuvinte sunt la fel de actuale, la peste 150 de ani de la momentul scrierii lor.

Dar dincolo de orice, magistratul trebuie să fie, și să rămână, **OM.**

Un om care nu trebuie să uite că responsabilitatea rostirii legii, puterea de a decide asupra vieții, bunurilor sau libertății semenilor săi, nu trebuie să devină niciodată o rutină, o muncă oarecare, în care să uite că în fața sa nu se află simple cazuri sau simple dosare, ci se află oameni reali cu vieți și destine ce depind de decizia sa.

Și mai trebuie ca magistratul să fie ceva: **un om idealist și visător.** Căci, doar un om care are în el însuși puterea (unii o să-i spună nebunia) de a crede în idealul Dreptății și al Justiției, va putea, în cele din urmă să fie cu adevărat un magistrat bun.

Dragii mei,

Tot ce v-am spus aici sunt doar câteva gânduri adunate într-o viață de om în care m-am dedicat acestei profesii. Sunt multe de spus. Sunt și mai multe lucruri pe care va trebui să le descoperiți fiecare, singuri.

Tot ce pot să vă spun e faptul că aveți în față o carieră ce (așa cum vă spuneam la început) cu siguranță nu va fi una ușoară, dar cu siguranță va fi o carieră prin care veți avea un impact direct și major asupra vieții semenilor voștri, și în final asupra întregii societăți.

Va depinde doar de voi înșivă dacă impactul avut va fi unul benefic sau negativ.

Vă doresc din suflet ca, la sfârșitul carierei voastre să aveți pe deplin sentimentul lucrului bine făcut, iar visul fiecăruia dintre dumneavoastră cu privire la Dreptate să fie un vis realizat!

Judecător dr. Livia Doina Stanciu
Președintele Înaltei Curți de Casție și Justiție